

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/383-3/2021.
Érkezett:	2021 JÚN 14.
Példány:	1
Melléklet:	db: 2

DR. GALAMBOS KÁROLY ÜGYVÉDLIRODA (ny.sz.: 2547)

Hiv.sz.: IV-383-2/2021.

Tárgy: Alkotmányjogi panasz kiegészítése a Veszprémi Törvényszék 2.K.700.802/2020/14-II. sorszámú – keresetet elutasító - ítélete megsemmisítése iránt

Dr. Bitskey Botond úrnak,
főtitkár

Alkotmánybíróság

1015 Budapest
Donáti u. 35-45.

[hiánypótlás@mkab.hu
útján benyújtva]

Tisztelt Főtitkár úr!

A) A 2021.május 5-én kelt IV/383-2/2021. számú hiánypótlási felhívására – az alkotmányjogi panasz alapjogi érvelésével kapcsolatos kiegészítésre - az alábbiakat adom elő.

1) A bírósági döntés – amelyben a művelési kötelezettség elmulasztására tekintettel került sor földvédelmi bírság kiszabása – alaptörvény-ellenessége a mindenkit – így a felperes indítványozót is - terhelő Alaptörvény P. cikkében foglalt kötelezettsége érvényesítésének elmaradásában érhető tetten.

Indítványozó a P. cikkben foglaltakat azért hívta fel jogként, mert a földvédelmi kötelezettség (a termőföld művelése) megszegése miatti bírság alkalmazásával – a jogerős közigazgatási határozatnak a kereset elutasításával – véglegesen sújtott indítványozóval szemben P cikkben foglalt kötelezettségből fakad természeti értékek, biológiai sokféleség megőrzésének követelménye.

Az eljárás közigazgatási hatóságok mindezt a határozatuk meghozatala során, sem pedig a bíróság a határozatok felülvizsgálata során alkotmányjogi tekintetben nem értékelte.

Nem vették figyelembe azokat a természeti értékek megőrzését megkövetelő természeti változásokat, amely a védett földterületeken ezeknek az értékeknek a megőrzését az Alaptörvény az Állam és mindenki számára védelmi kötelezettségként írta elő.

A közigazgatási eljárás során mindezt az I-II. fokú földvédelmi hatóság nem vette figyelembe és a természetvédelmi hatóságnak az állatok természetcséletterét szolgáló növényzet és környezet fenntartását nem vette figyelembe. Nem vette figyelembe, hogy a szántó művelési ágba sorolt földterület már természetességében nem szántó jellegű terület. A hatóságoknak a biológiai sokféleség megőrzése tekintetében a természeti környezetváltozással érintett földterület valóságos helyzetét kellett volna a hatósági intézkedésnél figyelembe venni.

A bírság kiszabása így a felperessel szemben alap-törvény ellenes volt.

2) Indítványozó szerint az Alaptörvény P. cikke meghatározó jelentőségű az Alaptörvényben az indítványozó számára kötelezettségként előírt földvédelmi (művelési) kötelezettséggel szemben, ha a területen a természeti tényezők következtében már más flóra és fauna alakult ki. Az Alaptörvény I. cikkében – a földvédelmi művelési kötelezettséggel szemben – megkülönböztetett követelményt jelent a növény és állatvilág védelme.

A bíróság ezt az alapjogi összemérést és a tények megállapítását nem végezte el, sem a közigazgatási hatóság, sem pedig a bíróság nem vont be az eljárásba – felperes indítványozó kérelme ellenére – szakértőt. A bíróság ugyanis a kellő szakértelemmel nem rendelkezett, annak ellenére, hogy a közigazgatási jogszabályok nem írták elő szakhatóságként a természetvédelmi hatóság bevonását a földvédelmi eljárásba, a bíróságnak a szakértő kirendelésének mellőzése sérti az indítványozó tisztességes és igazságos eljáráshoz való jogát.

A nem részrehajló és indokolt határozattal befejezett hatósági eljáráshoz való jog és a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog erre tekintettel sérelmet szenvedett.

3) A termőföld védelméről szóló 2007. évi CXXIX. törvény (a továbbiakban: Tftv.) 5. § (1) és 5. § (5) bekezdésével a művelési kötelezettség elrendelése, majd annak elmulasztásával kiszabott bírság az adott területen már nem volt indokolt, mert a terület már nem volt szántó, és a természetvédelmi területen szántó művelési ágban már mezőgazdasági tevékenység nem volt folytatható, a szántó művelési ágban nyilvántartott, de valóságosságában már ennek meg nem felelő termőföld nem volt mezőgazdasági művelésre hasznosítható.

Az ingatlanok mivel természetvédelmi területet képeztek, és az erre vonatkozó listákon szerepeltek, ezeken a természetvédelmi területeken indítványozó álláspontja szerint a földterület mineműségének megfelelő művelési ággént lehetett volna csak a területet figyelembe venni, éppen a P. cikkben foglalt hatósági (az államot terhelő) védelmi kötelezettségre tekintettel. Az indítványozó álláspontja szerint a pusztán földvédelmi kötelezettség helyett a területen az élőkönyvet kiirtása földvédelmi hatóság által történő előírása nélkül – a természetes állati élőhelyek megőrzésével – lett volna szükséges a P. cikkben foglalt védelmi kötelezettség ellátása a hatóságok részéről.

A hivatkozott, ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (Inyvt.) végrehajtásáról szóló 1999. évi CIX. (XII. 29.) FVM rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 40. § (1) és (2) bekezdésében foglaltakra, a szántó művelési ágú ingatlan nyilvántartásával kapcsolatos előírásokat illetően a természetvédelmi értékek megőrzése érdekében a hatóságoknak és bíróságnak az I. cikk körében a természetvédelmi követelményeket lett volna szükséges előtérbe helyeznie. A hozott bírósági döntés erre tekintettel alaptörvény-ellenes.

Indítványozó a bírósági eljárásban hiába hivatkozott természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény (Tvt.) 38. § (1) bekezdésére, amely szerint a természetvédelmi hatóság engedélye szükséges a terület helyreállításához, jellegének, használatának megváltoztatásához. Ezt azonban az ingatlanügyi hatóság nem vette figyelembe. A természetcs állapotnak a szántó művelési ággá történő megváltoztatásához azonban ilyen hatósági engedélyt az ingatlanügyi hatóság nem szerzett be.

A bíróságnak pedig a jogszabályokat be kellett volna tartania, vagyis a bíróság eljárása contra legem volt. A jogszabályi rendelkezések nem alkalmazása sérti az Alaptörvény XXIV. cikk és XXVIII. cikk (1) bekezdését.

Felperes indítványozó szerint a bíróság alaptörvény-ellenes indokolást alkalmazott, amikor akként alkotta meg az indokolást, miszerint a Tfv. 5. § (1) bekezdése értelmében, a földhasználó – ha e törvény, vagy az e törvény végrehajtására kiadott jogszabály másként nem rendelkezik, választása szerint – köteles a termőföldet művelési ágának megfelelő termeléssel hasznosítani, vagy termelés folytatása nélkül a talajvédelmi előírások betartása mellett a gyomnövények megtelepedését és terjedését megakadályozni (hasznosítási kötelezettség).

Fenti kötelezettsége a tulajdonosnak, a földhasználónak egész gazdálkodási időszakban fennáll, azaz folyamatos tevékenységet kíván meg, amit nem lehet teljesítési határidőhöz kötni.

Ezzel kapcsolatban felperes indítványozó alapjogsérelme az, hogy **a több évtizede kialakult jelenlegi állapotot nem vizsgálta a hatóság és jogsértően mellőzte a természetvédelmi hatóság bevonását.**

Az ingatlan-nyilvántartás adatai szerint nem vitásan a perbeli ingatlanok szántó művelési ágban vannak nyilvántartva. Teljesen abszurd, hogy a több évtized alatt kialakult új flóra és fauna fenállóságát a hatóságok figyelmen kívül hagyhatják, mintha ott ma is szántó lenne!

Kérdendő ebben a körben: az elmúlt 10 évben hol volt a hatóság, a földvédelem?

E körben megjegyzendő: a hatóság előtti eljárás valakinek a bejelentése alapján indult, amelyet felperes indítványozó nem ismerhetett meg.

És hát kérdező: a Tfv. 3. § alapján a földvédelmi hatóság az elmúlt 15-20 évben nem észlelte a művelési ág változást?

Indítványozó szerint igen is, a földhasználó hivatkozhat a művelési ág változásra, ha a hatóság mulasztásként rója fel számára, hogy hosszú évek alapján a földterület pihentetése miatt kialakult új flóra alapján már nem sorolható szántó művelési ágba a terület.

Felperes indítványozó erre azért kíván hangsúlyosan utalni, mert a két terület természetvédelmi terület és NATURA 2000-es területi körbe tartoznak az ingatlantestek.

A fentiekből következően indítványozó szerint megállapítható, hogy az ingatlanügyi hatóságok és a Veszprémi Törvényszék, mint közigazgatási bíróság az alaptörvény

rendelkezéseit nem vette figyelembe a döntései meghozatalánál. A bíróság alkalmazása is erre tekintettel alaptörvény-ellenes.

B) A fenti kiegészítéssel indítványozó úgy véli, hogy az indítvány megfelelő alapjogi érvelést tartalmaz arra vonatkozóan, hogy a földvédelmi hatóság a döntésénél a természetvédelmi követelményeket a több évtizede átalakult természeti környezet megóvása érdekében nem vette figyelembe, amely sérti az Alaptörvényt és az indítványozónak az Alaptörvényben az I. cikk alapján védendő jogait.

Ezt a közigazgatási bíróság nem észlelte, és a megalapozatlan és hiányos tényeken alapuló döntést - a *contra legem* és „szelektív jogalkalmazás” következtében - nem korrigálta. „Szelektív jogalkalmazás” alatt azt értem, hogy mivel az adott ügyben több jogszabály alkalmazása vált szükségessé, ezeknek a jogszabályoknak az együttes értelmezése és alkalmazása elmaradt, és felperesnek a közigazgatási döntés megalapozatlanságát és jogszabálysértés tekintetében felhozott jogszabályi rendelkezéseket a bíróság figyelmen kívül hagyta, míg a közigazgatási hatóság döntését alátámasztó jogszabályokat kizárólagosan figyelembe vette és alkalmazta.

Nem végezte el a bíróság az ügy alapjogi feltárását, a több jogszabály komplex értékelését. Ennek alapvető akadálya az volt, hogy az ingatlanügyi hatóság az adott területre vonatkozóan csak a földvédelmi jogszabályok értékelését végezte el, de a természetvédelmi jogi előírások értékelését és alkalmazását már nem.

Budapest, 2021. június 11.

Tisztelettel:

képviselében a Dr. Galambos Károly Ügyvédi